

Bättre rättighet än en annan. *F. till köp.* — c) God egenskap, förmån, som någon har framför de flesta andra. *Den unge N. har många f-en: godt hufvud, kunskaper, velt och bildning, der till rikedom, m. m.* — *Syn.* Förmån, Fördel.

FÖRETRÄDERSKA, f. 4. Kvinna, som företräd någon i befattning, tjänst, ställning, förrättning, o. s. v. — *Syn.* Föregångerska.

FÖRETRÄDESRÄTT, m. sing. Rättighet till företräde.

FÖRETRÄDESTVIST, f. 3. Tvist, rättegång om företräde.

FÖRETRÄDESVIS, adv. Framför annat. *F. älska, tycka om. Jag är f. af den tanken, att . . .* — *Syn.* Föرنämligast, Hufvudsakligast, Mest, Främst, Framför allt, Högre än allt annat, Isynnerhet.

FÖREVARA, fö'revara, v. n. 3. (böjes som *Vara*) Vara före, under behandling, afgörande; vara föremål för undersökning, ransakning. Säges isynnerhet om rättegångs- och embetsmål, m. m. *Målet, saken har ännu icke f-rit i hofrätten.* — Äfv. *Vara fö're.*

FÖREVARANDE, a. 4. (egentl. part. pres. af *Förevara*) Som är före, under behandling, afgörande; äfv. ifrågavarande; äfv. närvarande, nuvarande. *Behandlingen af f. mål. I f. ämne är han väl hemmastadd.* — 2) Se *Förenämnd*.

FÖREVETANDE, n. 4. Vetskap, som man förut äger om något, som skall hända till följande af andras förhållande. *Det skedde med, utan hans f.* — *Syn.* Vetskap.

FÖREVETTA, fö'revetta, v. n. 4. (Ind. pres. *Förevelter*. Impf. *Förevelte*. Sup. *Föreveltat*.) Vara beskaffad, förhålla sig. Brukas nästan endast i presens o. infinitiv. *Dermed f-ller så, att . . . Ehuru dermed må f. Allt som det f-ller, allt som det faller sig, allt efter omständigheterna. Vid så f-nde omständigheter, vid så beskaffade o.* — Ordet börjar föräldras. — *Syn.* Se *Förhålla sig*.

FÖREVIGA, förä'viga, v. a. 4. Göra, att något aldrig slutar, varar i evighet, ganska länge. *Advokatknep f. processen. F. sitt namn, sitt minne.* — *F. sig*, v. r. Förvärfva sig, vinna odödligt namn. — Part. pass. *F-d* brukas ofta nästan adjektivt och betyder: Odödlig, som gjort sig odödlig. *Den f-de.* — *Förevigande*, n. 4.

FÖREVISA, v. a. 1. o. 2. 1) Visa något för någon. *F. konststycken, vilda djur för allmänheten.* — 2) Framvisa, förete. *F. köpeafhandlingen, sin fullmakt.* — *Syn.* Se *Visa*.

FÖREVISANDE, n. 4. Handlingen, då man förevisar; händelsen, omständigheten, att något förevisas.

FÖREVISNING, f. 2. 1) Se *Förevisande*. — 2) Sjelfva tillfället jemte dermed sammanhängande omständigheter, då något (t. ex. konststycken, vilda djur o. s. v.) förevisas. *Under f-en hände, att . . .*

FÖREVITA, v. a. 4. Se *Förebrå*. — *Före-vitande*, n. 4.

FÖREVITELSE, f. 3. Se *Förebråelse*.

FÖREVÄNDA, v. a. 2. Se *Föregifva*. *F. sjukdomsförfall. F. något som skäl, orsak.* — *Förevärande*, n. 4.

FÖREVÄNDNING, f. 2. 1) Handlingen, omständigheten, att man förevänder något. *Han gjorde det under f. af sjukdom.* — 2) Hvad som förevändes, föregifves. *Det är blott en f. af honom. Bruka, tjena till f.* — *Syn.* Se *Föregifvande*.

FÖRFALL, förfäll, n. 3. 1) (både egentl. o. fig.) Fortskridande till fall, förderf, undergång. *Vara, råka, bringa i f. Luta till f.* till undergång. — Har i denna bem. icke plur. — *Syn.* Ruin, Förstöring, Undergång, Förderf, Obestånd. — 2) Inträffad händelse, omständighet, hyarigenom man hindras ifrån något, som man eljest bort göra, iakttaga. *Hafva, få f. Han var kallad till rätten, men låt anmäla f. Laga f.*, som af lagen godkännes. *Bevis öfver laga f. Visa laga f.* — *Syn.* Se *Hinder*.

FÖRFALLA, förfälla, v. n. 3. (böjes som *Falla*) 1) (både egentl. o. fig.) Fortskrida till fall, undergång, förderf. *Huset har mycket f-llit. Romerska riket f-söll långsamt. Handeln. näringsarne, sederna hafva i detta land f-llit.* — Med person till subjekt säges äfv.: *F. i en last, i ytterligheter, o. s. v.*, öfverlemnna sig åt o. s. v. — *Syn.* Aftaga, Försämras. — 2) (fig. om person) Aftaga i hull, helsa, krafter eller utseende; äfv. i välstånd, anseende, yttre städning, o. s. v. *Han har mycket f-llit, sedan jag såg honom sist.* — *Syn.* Afmagra, Aftyna, Aftackla, Förlora sig, Aftaga, Gå kräftgången. — 3) Icke mera vara gällande, förlora kraft och verkan, upphöra. *Efter den föreskrifna tiden f-ller all talan. Denna anmärkning, detta påstående f-ller af sig sjelft. Låta en sak f.*, afstå från dess fullföljande. *F. under häfd, blifva underkastad häfd (jfr. Häfd).* — 4) Säges om pant, fordringar, vaxlar m. m., när tiden är inne till deras lösande, betalning. *Panten har redan f-llit till inlösen. Reversen, vaxeln f-ller om 14 dagar.*

FÖRFALLANDE, n. 4. Händelsen, omständigheten, att någon eller något förfaller. För bem. 4 o. 2 af verbet *Förfalla* brukas vanligare *Förfall*.

FÖRFALLEN, förfällann, part. pass. af *Förfalla*. Som förfallit (i alla bem., utom 3). *F. till straff, till krigstjänst*, som gjort sig skyldig till straff, försatt sig i tillstånd att nödgas ingå i krigstjänst, tvungen att taga värfning. *Hans gods är f-et till kronan*, är förverkad och tillfaller kronan. *F. till böter*, kommen i den ställning, att man genom laga dom kan åläggas att betala böter. — Brukas i vissa uttryck nästan adjektivt. a) *En f. byggnad. F-et tillstånd.* — b) *F-et utseende, ansigte.* — c) *F. pant, vaxel, fordran.*

FÖRFALLODAG, m. 2. Den dag, då pant, vaxel, revers o. s. v. förfaller eller förfallit.

FÖRFALLOLÖS, a. 2. Som sker utan förfall. *F-t utblifva.*

FÖRFALLOLÖST, adv. Utan förfall. *F. utblifva.*

FÖRFALLOTID, m. 3. Den tid, då pant, vaxel, revers o. s. v. förfaller eller förfallit. Nästan detsamma som *Förfalldag*.

FÖRFALSKA, förfällska, v. a. 4. 1) Olofligt förändra någonting, så att det till innehåll, beskaffenhet är annat eller sämre, än det borde vara. *F. ett testamente, ett dokument, en dop-sedel, en orloffsedel. F. en banksedel*, genom någon ändring åsätta den högre värde, än han rätteligen äger. *F. vigt*, ändra den, så att den antingen håller öfver eller under rätta vigten. *F. varor*, svikligt behandla dem, så att de blifva sämre till duglighet och värde, än de borde vara, ehuru de hafva utseende af att vara goda. *F. drycker*, gifva sämre drycker smak af bättre, i afsigt att för sådana utgifva dem. *F. mynt*, försämra mynt till dess inre värde. — *F-d*, part.